

## SOSIALURIN

Útgevari:  
FØROYA JAVNAÐARFLOKKUR

Blaðstj.:  
Villi Sørensen. (tlf. 5479 Klakksvík)

Box 76.

Prentsmiðjan á Heygsbreyt  
TELF 1820

## Fiskarí- inspektiónin

Undir dulnevnum »útróðramaður í Klakksvík« roynir »Dagblaðið« at leypa á logmannin fyrri »inspektiónina« og sigur, at ringt var undir hinum landsstýrinum, men verri er undir P. M. Dams landsstýri.

Brigslad verður við sølu av »Tern uni« og við, at einki er gjort »inspektiónini« viðvíkjandi av Dam og hansara monnum.

Rætt er tað, at »Ternan« er seld sum ónyttlig til sleiping; men annað skip er leigað fyrri hana. Hetta skipið, »Vidoys«, verður av manningini sagt at vera betri sleipiskip enn »Ternan«, og viðvíkjandi siglingini, so er ferðin ikki minni enn hjá »Ternuni«.

Men tað, sum er hent undir hesum landsstýrinum, er, at farið er undir at byggja eitt nýtt vaktar-, sleipi- og royndarskip. Hetta skuldi verið ein dekans mun betur, enn hvat ið fólkaflokksstýrið í 8 ár fekk av skafti sjóverjun viðvíkjandi! Og munurin verður enn og størri, tá ið hitt nýggja helikoptara inspektiónarskipið kemur. Umframt at hava helikoptarar at flúgva æftiræ trolarum, so siglir tað 18 míl.

Nei, hetta landsstýrið kann av sonnum siga, at tað hevur ávirkað

## Panting

Tað verður her gjort kunnigt, at dómarin hevur góðkent, at eftirstøður av kommunuskatt og húsa-skatt fyrri 6. — 10. gjald 1961/62 verða innheimtaðar við panting.

Farið verður undir pantingina ella skattakrav sent arbeiðsgevara uttan aðra ávaring tann 21. maj í ár. TÓRSHAVNAR BÝRÁÐ, tann 10. mai 1962.

2208

SNAR-vaskað

centrifugerað og turkað

SNAR-vask

Bogeta 14

almikið vaktarskipamálinum viðvíkjandi afturimóti, hvat ið fólkaflokkska landsstýrið gjordi.

Tað er hetta, ið nýtir at merg og monu hjá »Dagblaðnum«, tí roynir tað við brigsl at avleida og káma burtur úrslitið av landsstýrisins politikk í hesum máli.

## Púra nakin . . .

(Framhald frá 1. síðu)

sambandinum, at tað kundi fáa makkara sín at svolgja tann beiska »pillarin« at greiða atkvøðu fyrri realkredittinum, tá ið til stykkis kom, tí hesin sambandsins makkari var jú sum øllum kunnugt hitt tunga likið í lastini yvir fyrri øllum samarbeiði við Danmark. Sjálvur hevði hann lítlan hug at taka saman við danska rikði at loysa livstýðandi uppgávu fyrri Føroyar og fœ-

## GALVANISERAÐ HEGN og GALVANISERAÐAN JARNTRÁÐ

hava vjt aftur nú.

SERA BILIGT

Viggo Dalsgaard

TELEFON 31. — SKALAVIK

## GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv eita grót, eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimitað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heinta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyrri kommununa.

FROÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

oyingar. Men um hann hevði havt henda hug, so tordi hann ikki fyrri tjóðveldinum, ið stóð uppá lúr at pipa hana út sum svikjara av fullveldishugsjónini, kvettingini og loysingini frá Danmark og øllum donskum samarbeiði við okkum fœroyingar, svikjari av øllum tí, sum hann undir krígunum hevði dundað í og sligið so harðliga á trummu fyrri.

Men tá ið marshallpeningurin var uppi, stóð fólkaflokkska og sambandska samgongan har við ongum peningi til at keypa skip fyrri.

Hon visti sær ikki livandi ráð.

Fólkaflokkurin vildi ikki fetin longur saman við donskum kreftum. Hann vildi spæla rolluna fyrri tjóðveldið, at vit skuldu greiða tað sjálvir — og so hendi einki, jú tað hendi, at fólkaflokkurn fekk sambandið til sum seinasta hálmstrá at

kráma eftir landshandilsyvirskotinum til keyp av fiskiskipum. Men her var bara talað um 1,5 milj., sum fyrri ein part stóðu úti, og sum teir kanska vóru lyntari at várkunna sín um rettrúgvandi við enn at krevja útistandandi við vanligum strangleika. So fyrri henda pening blivu eingi skip keypt.

Og í tey átta árin, sum fólkaflokkurin sat við róðrið, minkaði heldur enn vaks okkara skipafloði — ja, hann minkaði við ikki minni enn 5000 tonsom!

Hetta var skipabragðið, fólkaflokkurin roynir at gera til tey fagur ligu kleði, sum fólk skal jubla til.

Men fólk sær eingi kleði — tað sær ein naknan flokk.

Ein alt annað enn lystilig sjón, ið helst skal gloymast og jarðast í søguni.

## Heðin Brú: LEIKUM FAGURT ...

21

rúmi — um hann, tá ið hann var sissaður, helt hann hava gjort órátt.

Men hvussu skuldi hetta rettast aftur? Fara í samkomuhúsið kanska. Skúlastjórin skuldi tala har í kvöld. Kanska tað hevði borið til at »tít hann har. Sett meg so fyrri, at hann sá meg. Óvíst hann kom ikki sjálvur at tala við meg.

Tá rópti vertskonan nátturabóð.

— — —

Skúlastjórin talar í samkomuhúsinum um kvöldið. Í fremstu brik situr Tormaður við sangbók í hondini. Syngur við hinum, leggur seg framá og biður við hinum — ein vanligur samkomugestur, ið er leitaður inn higar at hoyra ein royndan vitandi mann tala.

Skúlastjórin lesur taluna upp úr snotiligum handriti. Her skal einki havast á munni, uttan tað er gjølla umhugsad. Talarin tyktist hava nógv at siga. Fyri honum er tað eitt natúrligt ting, at hava ein talarastól at stiga fram á og ein áhoyraraskara at tala til. Hann talar um menniskjað í tíðini, um dagin í dag, um grannan og teg, um tín og mín atburð móti medmenniskjanum.

Tormaður situr og lýðir á. Verður meira og meira hugtakin av hesum, hann hoyrir. Undrast á, at tað er so vorðin tala, her verður fœrd. Hevði hugsad, at her stóðu nakrir lettisoppar og tanlaða bíblina og gjørdur seg til við jammerstóna og undarlígun lótum, sum vanligt var, tá ið prædikumenn komu til hansara heimbygd og buðu til fund. Hann vendir sær á og hyggur úttar gjøgnum hetta stóra rúmið og sær, at hvør brik er avtakin, og at øll sita sum hann við stundandi eygum og taka ímóti tí, sum sagt verur. Tað er friður og samjóð yvir øllum. Allur salurin lýðir á. Hetta er fólk, sum hevur verið til arbeiðis í dag, eru komin heim og hava hampað seg, eru so leitað higar. Hví? Ja, ivaleyst av somu orsök sum hann sjálvur —

22

okkurt, sum liggur og gnagar: Ein skarpskering, sum skal vera; ein varhugi, sum hevur tikið seg upp. Hann setir sær fyrri at fáa at vita, um tey vanligu fundarkvöldini eru sum hetta.

Sum hann situr, rennur skrudgongukvöldið fram fyrri hann. Ósingartalurnar á Doktoragrund. Maður verður settur móti manni. Mistrúgv verður sáað. Hatur og háð. Og so flokkurin av kvøðandi menniskjum tvassandi gjøgnum geilarnar í runu og áarfari. Druknið menn rópa og sløðra, detta og reisa seg aftur, hunddálkaðir, við stórum orðum á munni um fosturlandskærleika, um móður Føroyar, um frælsj og framburð. Hann minnist seg sjálvan í gjárkvöldið — dat av..... Og hetta við Elspu. Tey ómildu orð, hann hevði havt á munni um lærararnar, um øll menniskju, ið hildu seg burtur úr fosturlandsrólinum. Nú tóktist alt hetta so hopisleyst og smátt móti tí útsýni, roðaria helt upp fyrri honum.

Tá samkoman er liðug og fólk reisir seg, verður Tormaður bitandi, leggur ikki í at fara upp í trokanina, nú øl sokja at durunum. Skúlastjórin ger tað sama, stingur pappirini, hann hevur havt framman fyrri sær, upp á seg og stóðgar á. Tá ið fólk fer at tynast, kemur hann til Tormann og sigur, at tað var spell, tað gekk so í morgun, sum tað gjordi: »Lat okkum fyrgjast niðan eftir, báðir.«

Tá ið teir koma útum, heldur skúlastjórin fyrri, at hann hevði einki ilt at siga við Tormann ta tíð, hann hevur verið næmingur. »Men tað er mín skylda at ansa eftir. Tað liggur á mær at tala at, tá ið nakað er.«

Jú, jú, Tormaður skifti tað so væl. Nú dugdi hann sjálvur at siggja, at hann átti ikki at latið við seg komið um lærarin kanska bar seg eitt sindur undarliga at.

»Íðan, tað er menniskjansligt at mistaka seg,« heldur skúlastjórin, »bert at javna aftur tað, sum galið er. Vilja tygum sum